

[Albrechtsen]

spørgsmål, jeg stillede. Han svarede slet ikke på dem.

Derimod kom han med en række oplysninger om, hvordan man på forskellig vis agter at trække denne sag i langdrag. Det, som bekymrer mig, er, at med de bemærkninger, som de andre partier er kommet med i denne debat, er der lagt op til, at dette her kan få lov til at indgå på ministerens præmisser i et samlet forlig i miljøudvalget mellem regeringspartierne og en række af de øvrige partier, for så kan man på baggrund af det, miljøministeren har sagt i dag, konstatere, at resultatet, også når det gælder marginaljordssagen, ganske enkelt ikke bliver acceptabelt. Så vidt jeg har forstået det, vil der ikke kunne laves en samlet beretning, medmindre man accepterer de forudsætninger, som ministeren har gjort gældende i dag, på marginaljordsområdet, det må være en logisk konsekvens af, at man kræver den sammenkædning af tingene i miljøudvalget. Det vil sige, at ministeren i virkeligheden stiller f.eks. Socialdemokratiet over for det krav, at man faktisk skal acceptere den fuldstændig utilstrækkelige redegørelse eller i hvert fald acceptere, at der i lange tider ikke sker noget konkret, hvis man vil have et forlig i miljøudvalget om den samlede havmiljøplan.

Det er vel egentlig den noget forstemmende konklusion på denne debat, og den konklusion kan faktisk kun ændres, hvis Socialdemokratiet og de øvrige oppositionspartier klart vil sige til ministeren, at sådan spiller klaveret ikke. Hvis der skal være sammenhæng mellem marginaljordsredegørelsen og havmiljøplanen, skal det ikke være på den måde, at oppositionen skal acceptere de præmisser, som samtlige oppositionspartier har erklæret er helt utilstrækkelige, som led i en samlet plan.

Men noget tyder på, at det er det, regeringen vil forsøge på at komme igennem med, og den samlede plan med alle mulige henvisninger til, at der måske kommer nogle udredninger om nogle EF-penge engang til efteråret, hvis vi er heldige osv., går reelt ud på at trække tingene i langdrag. Debatten i dag har i hvert fald ikke været nogen opmuntring for dem, som ønsker, at der skal ske noget hurtigt på dette område. Den har desværre nok mestendels været en sejr for regeringens standpunkter og dermed indirekte en sejr for de kræfter, der f.eks. fik gennemtvunget re-

duktionen fra 10 m til 6 m i spørgsmålet om bræmmer.

Jeg kunne godt ønske mig, at oppositionen i dag mere håndfast og klart havde sagt til ministeren f.eks., at der ikke kan blive noget samlet forlig om en havmiljøplan med bræmmer på kun 6 m. Jeg håber i hvert fald stadig væk, at noget sådant ikke kan blive tilfældet. Det havde været rart, om der i dag havde været klare meldinger ikke bare fra regeringen, men også fra andre.

Til allersidst vil jeg sige om EF-pengene og det socioøkonomiske program, man henviser til, at man må se i øjnene, at de penge, der er afsat på det felt, og som der muligvis kommer lidt af, er lapperier på et grundlæggende håbløst system. Jeg tror ikke på, og det gør landmændene vel for så vidt heller ikke, at disse såkaldte socioøkonomiske ordninger vil bibringe nogen egentlige løsninger for landbruget. Det er nok et forsøg på at udsætte det mere grundlæggende, for problemet er, at EF-tilskudssystemet ganske enkelt formentlig har en kort levetid, før det skal bygges om helt fra grunden, i hvert fald hvis fødevarereproduktionen på længere sigt skal kunne foregå på bare nogenlunde rimeligt grundlag, både naturmæssigt og forsyningsmæssigt. Men det er en lang debat, og jeg havde håbet, at den ikke ville blive brugt som påskud for at trække dette her i langdrag.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (UP):

Jeg har bare bedt om ordet, fordi jeg ikke synes, jeg fik svar på mine spørgsmål til ministeren. Ministeren var inde på spørgsmålet om erstatning for den foreslåede 6 m bræmme, men oplyste ikke, om der blev erstatning, og hvilken størrelse tilskud der ville kunne gives til landmændene, altså hvilket mål regeringen sætter sig med hensyn til størrelsen af tilskud pr. ha, hvis man opgiver normal drift.

Endvidere er der det spørgsmål, som jeg synes er væsentligt i diskussionen, fordi man altid går ud fra, at der er overskudsproduktion i EF, nemlig hvor stor overskudsproduktion er, hvis vi modregner de importerede produkter af samme art fra områder uden for EF.